

Dosarul nr. 3ra-111/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Pietriș”,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea pe Acțiuni „Pietriș” împotriva Autorității administrative „Agenția Națională
Transport Auto” cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de Societatea pe Acțiuni „Pietriș” și a fost menținută hotărârea
din 18 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 11 iunie 2019 SA „Pietriș” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 15 aprilie 2019 a fost notificată
de către Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, prin scrisoarea
nr. 11/1-1-3551 din 11 aprilie 2019, precum că SA „Pietriș” a încălcat prevederile
Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a
transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin
Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01 octombrie 2007, anexând procesul-verbal privind
controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019, în vederea achitării taxei
aplicate.

A menționat la 24 aprilie 2019 a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat
anularea integrală a procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din
09 aprilie 2019, anexând probele de rigoare, însă prin scrisoarea nr. 02/1-1-5626 din
21 mai 2019 pârâtul a respins cererea prealabilă.

A susținut că prin procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009
din 09 aprilie 2019, i-a fost imputată încălcarea prevederilor Legii drumurilor nr. 509

din 22 iunie 1995 și ale Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, depășirea greutății totale admise cu 2,2 tone și depășirea sarcinii pe osie dublă cu 1,4 tone.

A afirmat că pentru pretinsa încălcare, i-a fost aplicată taxă dublă, stabilită conform art. 351 alin. (4) din capitolul 4, titlu IX, anexa nr. 3 din Codul fiscal, în sumă totală de 1638,56 de lei.

A notat că în realitate, nu a încălcat legislația, deoarece la 09 aprilie 2019 autocamionul SA „Pietriș” de model xxxx, condus de șoferul Radu Ungureanu, a fost încărcat cu nisip la SA „Cariera Cobusca” din s. Salcia, r-nul Anenii Noi, pentru a-l transporta la SRL „Inconarm”, în mun. Chișinău.

A relevat că furnizorul (SA „Cariera Cobusca”) a eliberat tichetul de cântar nr. IV 3683126 din 09 aprilie 2019, împreună cu pașaportul de calitate a mărfii, în care a fost indicat xxxx, greutate proprie - 13 910 kg, greutatea brută - 31 650 kg, greutatea netă - 17740 kg.

A invocat că greutatea de nisip de 17740 kg a fost indicată și în pașaportul de calitate a mărfii din 09 aprilie 2019, precum și în factura fiscală nr. xxxx din 09 aprilie 2019.

A specificat că autocamionul a fost cântărit de 2 ori pe teritoriul Societății pe Acțiuni „Cariera Cobusca”, inițial a fost stabilită greutatea proprie a autocamionului, ulterior, greutatea brută și corespunzător, a fost stabilită greutatea netă a nisipului.

A menționat că cântarul (bascula) de pe teritoriul SA „Carierii Cobusca” este de model „basculă electrono - tenzometrică pentru automobile BB-60D1.4.AД nr. 1967” și a fost verificat de Autoritatea Centrală de Metrologie a Republicii Moldova, fiind admis pentru utilizare pentru perioada 25 aprilie 2018 – 25 aprilie 2019, conform buletinului de verificare metrologică nr. AS-BV-1- 07/48 636.

A susținut că după ce șoferului Radu Ungureanu i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, ora 17:00, nefiind de acord cu fapta imputată de agentul constator, precum că a depășit masa totală a autocamionului, la ora 17:11 acesta a apelat la serviciile de cântărire pe teritoriul SRL „Avante”, Peco Sângera, situat la o distanță de 300 m de locul unde a fost oprit de inspectorii Agenției Naționale Transport Auto. Conform tichetului, servicii cântărire din 09 aprilie 2019, ora 17:11:36, masa brută a autocamionului cu n/î CLO 208, încărcat cu nisip, a constituit 31580 kg. Cântarul de model xxxxx a fost admis pentru utilizare pentru perioada 07 mai 2018 – 07 mai 2019, fiind verificat de Autoritatea Centrală de Metrologie a Republicii Moldova. Astfel, se constată că două cântare (basculi) verificate și admise spre utilizare de către Autoritatea Centrală de Metrologie a Republicii Moldova au indicat practic aceeași masă brută a camionului. Diferența de 70 kg se explică prin faptul, că în cazul cântăririi mijloacelor de transport se admit erori pentru greutatea totală a autovehiculului de + 250 kg.

A afirmat că în cazul în care două cântare (basculi) verificate și admise spre utilizare de Autoritatea Centrală de Metrologie a Republicii Moldova indică practic aceeași greutate totală a autocamionului, cântarul Agenției Naționale Transport Auto nu poate fi credibil. Mai ales, că acest cântar nu are capacitatea de a cântări întreaga

mașină. După verificarea greutății pe fiecare axă, rezultatele se însumează, obținând masa totală a autovehiculului. Probabilitatea unei erori esențiale la cântărirea unui autovehicul cu un astfel de cântar este foarte mare, mai ales atunci când inspectorii documentează controalele cu rea-voință sau din neștire că este defectat.

A relatat că pârâtul, respingând cererea prealabilă, a motivat prin faptul că recântărirea autocamionului la cântarul electronic al SRL „Avante” s-a efectuat în lipsa inspectorilor Agenției Naționale Transport Auto, acest argument al pârâtului fiind unul nerezonabil.

A notat că procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019 conține date confuze. Astfel, în pct. 1 al procesului-verbal, „Dislocarea punctului de verificare a sarcinii pe osie și greutății totale”, a fost indicat că punctul de verificare este dislocat pe drumul național R3 km 20 Chișinău-Basarabeasca, adică pe drumul care începe din mun. Chișinău și traversează raioanele Ialoveni, Hâncești, Cimișlia și Basarabeasca, pe când în pct. 6 al procesului-verbal a fost indicat că itinerarul deplasării este Salcia (Anenii Noi) - Chișinău.

Reclamantul a solicitat anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019.

Prin hotărârea din 18 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de SA „Pietriș” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 27 februarie 2020 SA „Pietriș” a depus apel, iar la 05 mai 2020 a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 18 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 23 septembrie 2020 Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SA „Pietriș” și a fost menținută hotărârea din 18 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a indicat că prima instanță întemeiat a reținut că la 09 aprilie 2019, ora 16:34, pe traseul R-2 km 20 Chișinău-Basarabeasca a fost stopat autocamionul de model xxxx, pentru verificarea masei totale și a sarcinii pe osie, în urma verificării prin cântărire a mijlocului de transport menționat, fiind constatată depășirea masei totale admisibile cu 2,20 tone, precum și depășirea sarcinii admise pe osia dublă cu 1,44 tone, iar ca urmare, în privința SA „Pietriș” a fost întocmit procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019.

Conform materialelor cauzei, autocamionul, ce îi aparține SA „Pietriș”, a fost cântărit cu cântarul de tip WWS 509, acesta fiind atestat prin buletinul de verificare metrologică eliberat de Institutul Național de Standardizare și Metrologie din 26 noiembrie 2018, fapt confirmat prin bonul de cântărire nr. 6-IL din 09 aprilie 2019, anexat la materialele cauzei (f. d. 18a).

Astfel, reieșind din cele menționate instanța de apel a constatat că argumentul apelantului precum că autocamionul de model xxxx, la 09 aprilie 2019, ora 16:34, pe traseul R-2 km 20 Chișinău - Basarabeasca, a fost cântărit cu un alt cântar, este unul neîntemeiat și se combate prin materialele cauzei.

Referitor la argumentul invocat de apelant precum că de angajații Agenției Naționale Transport Auto nu au fost respectate cerințele prevăzute de ordinul Ministerului Economiei nr. 34 din 18 martie 2014 cu privire la aprobarea în calitate de reglementare de metrologie legală – procedură de măsurare legală, instanța de apel l-a considerat ca fiind neîntemeiat, or, conform materialele cauzei, se constată contrariul, mai mult, șoferul autocamionului de model xxxx la momentul stopării și ulterior întocmirii procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019, nu a avut careva obiecții sau să prezinte careva probe în acest sens, prin urmare, acest argument se va reține ca o metodă de eschivare de la răspundere.

Cu referire la argumentul apelantului precum, că autocamionul a fost cântărit repetat la cântarul electric al SRL „Avante”, unde s-a constatat greutatea de 31580 kg, instanța de apel l-a respins, or, potrivit materialelor cauzei se atestă că autocamionul de model xxxxx a fost cântărit repetat la 09 aprilie 2019, ora 17:11, la cântarul ce aparține SA „Cariera Cobusca” (f. d. 17, 18), contrar prevederilor pct. 67 din Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01 octombrie 2007, care reglementează că verificarea masei totale și sarcinii masice pe osie a vehiculelor se efectuează de către reprezentanții organului împuternicit al administrației publice centrale în domeniul transporturilor, care, în speță, este Agenția Națională Transport Auto, iar cântărirea, la care face referire apelantul, a avut loc în lipsa colaboratorilor Agenției.

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis, că apelantului SA „Pietriș” întemeiat i-a fost calculată taxa pentru folosirea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în Republica Moldova a căror masă totală, sarcina masică pe osie depășesc limitele admise, în mărime de 1638,56 de lei, în temeiul art. 352 alin.(3) din Codul fiscal.

La 09 noiembrie 2020 Societatea pe Acțiuni „Pietriș” a depus recurs împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că actul normativ care stabilește procedura de măsurare a sarcinilor pe axe și a masei totale a vehiculelor, precum și a masei mărfurilor transportate prin metoda de cântărire statică și cântărire în mișcare este Procedura de măsurare legală PML 2-01:2014 „Măsurarea sarcinii pe axe și masei totale a vehiculelor”, aprobată prin ordinul Ministrului Economiei nr. 34 din 18 martie 2014. Această procedură de măsurare legală face parte din documentele normative în domeniul metrologiei legale, prevăzute de art. 6 din Legea metrologiei nr. 19 din 04 martie 2016.

A susținut că instanța de apel a făcut trimitere doar la Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995 și la Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01 octombrie 2007, pe când

toate aceste atribuții și activități urmau a fi exercitate de intimată în totală corespundere cu Procedura de măsurare legală PML 2-01:2014 „Măsurarea sarcinii pe axe și masei totale a vehiculelor”, aprobată prin ordinul Ministrului Economiei nr. 34 din 18 martie 2014.

A afirmat că instanța de apel a descalificat argumentele SA „Pietriș” privitor la nerespectarea de către inspectorii intimatului a Procedurii de măsurare legală PML 2-01:2014 „Măsurarea sarcinii pe axe și masei totale a vehiculelor”, aprobată prin ordinul Ministrului Economiei nr. 34 din 18 martie 2014, invocând că șoferul autocamionului IVECO Magirus nu a avut careva obiecții la întocmirea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019.

Recurenta consideră că instanța de apel a ignorat principiul interpretării unui înscris în folosul părții defavorizate.

A relevat că în acest caz, formularul procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie este un formular standard, aprobat prin ordinul directorului Agenției Naționale Transport Auto nr. 83 din 14 decembrie 2017. În punctul 9 al procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019, lipsesc explicațiile și semnătura șoferului Radu Ungureanu, iar inspectorii Agenției Naționale Transport Auto nu au făcut nicio mențiune în acest punct, fapt ce rezultă că inspectorii Agenției Naționale Transport Auto nici nu i-au propus șoferului să depună explicații și să semneze. Acest fapt nicidecum nu poate fi calificat că șoferul nu a avut obiecții la întocmirea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie, precum și la procedura de măsurare legală.

Recurenta a considerat că în lipsa probelor admisibile, pertinente, concludente și utile, care ar demonstra vinovăția sa, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019, de către inspectorii Agenției Naționale Transport Auto nu este suficient de a stabili culpabilitatea acesteia, pentru o presupusă încălcare a prevederilor Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01 octombrie 2007, în vederea achitării taxei aplicate.

A notat că, instanțele judecătorești, din proprie inițiativă, fără solicitarea verbală sau scrisă din partea intimatei, a modificat, de fapt, punctul 1 al procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019. Astfel, dacă în procesul-verbal intimata a indicat că dislocarea punctului de verificare a sarcinii pe osie și a greutății totale este R3 KM 20 Chișinău – Basarabeasca, instanța de judecată a reținut că autocamionul a fost stopat pe traseul R-2 km 20 Chișinău - Basarabeasca. Doar că această constatare a instanței de apel nu corespunde Hotărârii Guvernului nr. 1468 din 30 decembrie 2016, emisă în temeiul prevederilor art. 2 și 4 din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, prin care a fost aprobată Lista drumurilor publice naționale. Astfel, R-2 are altă denumire și anume, Chișinău-Bender-Tiraspol-M5, iar R-3 - Chișinău-Hâncești-Cimișlia-Basarabeasca - frontiera cu Ucraina. În rezultat, se constată că procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019, a fost întocmit cu deficiențe și nici instanța de judecată n-a constatat unde totuși a fost efectuat controlul sarcinii pe osie și a greutății totale a autocamionului.

A relatat că instanțele judecătorești au susținut că autocamionul ce îi aparține SA „Pietriș” a fost cântărit cu cântarul de tip WWS 509, acesta fiind atestat prin buletinul de verificare metrologică eliberat de Institutul Național de Standardizare și Metrologie din 26 noiembrie 2018, fapt confirmat prin bonul de cântărire nr. 6-IL din 09 aprilie 2019, anexat la materialele cauzei, pe când intimata a invocat în referința prezentată instanței de apel, că nu dispunea de buletin de verificare metrologică.

În afară de aceasta, în timp ce intimata a invocat în referința prezentată în instanța de apel, că Agenția Națională Transport Auto corectează greșelile menționate și informează că la aprecierea masei totale a autovehiculului rutier din posesia recurentei, a fost folosit aparatul de cântărit de tip WWS20T, instanța de apel a constatat, că de fapt, autocamionul a fost cântărit cu cântarul de tip WWS 509. În realitate, nu există astfel de cântar.

A declarat că două cântare (basculi) verificate și admise spre utilizare de către Autoritatea Centrală de Metrologie a Republicii Moldova au indicat practic aceeași masă brută a autocamionului: conform cântarului (basculei) SA „Carierei Cobusca” SA- 31650 kg, iar conform cântarului (basculei) SRL „Avante”, Peco Sângera - 31580 kg. Diferența de 70 kg se explică prin faptul, că în cazul cântării mijloacelor de transport se admit erori pentru greutatea totală a autovehiculului de + 250 kg, conform pct.6 din Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 1 octombrie 2007.

A menționat, că reieșind din actul normativ aprobat prin ordinul Ministrului Economiei nr. 34 din 18 martie 2014 (Procedura de măsurare legală PML 2-01:2014 „Măsurarea sarcinii pe axe și masei totale a vehiculelor”), cea mai credibilă cântărire a transportului auto este așa cum prevede pct. 5.6.2: „Valorile reale ale sarcinii pe axă sau masei totale a vehiculului se determină prin cântărirea statică cu aparate de cântărit cu funcționare neautomată, sau cu aparate de cântărit pentru cântărire statică.” În cazul în care inspectorii Agenției ar fi respectat prevederile enunțate și ar fi efectuat cântărirea de control prin cântare statică, ar fi fost asigurată corectitudinea măsurării și evitat un proces de judecată anevoios și de lungă durată.

A susținut că prin hotărârea din 25 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA 01007601 din 09 aprilie 2019, întocmit de agentul constatator în privința șoferului autocamionului în cauză, Radu Ungureanu în baza art. 200 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în baza bonului de cântărire, anexa nr. 1 la procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 200009 din 09 aprilie 2019. Ulterior, prin decizia din 12 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca nefondat recursul depus de Agenția Națională Transport Auto și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 decembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia recursului depus de SA „Pietriș”, însă aceasta nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 septembrie 2020, fiind notificată recurentei SA „Pietriș” la 13 octombrie 2020, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele dosarului (f. d. 100).

Astfel, recursul depus de către Societatea pe Acțiuni „Pietriș” la data de 09 noiembrie 2020, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs mai reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten versus Norway, hotărârea din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers contra Suediei, hotărârea din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de SA „Pietriș” este inadmisibil.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Pietriș” se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan